

Nr 54

Av fröken **Nordström m. fl.**, om statsbidrag till familjedaghemsverksamhet.

(Lika lydande med motion nr 90 i Andra kammaren)

Bristen på daghemsplatser är i de flesta kommuner utomordentligt stor. Sedan mitten av 1940-talet har som komplement till daghemsverksamheten baranvårdsnämnder förmedlat dagvistelse för barn i privata hem, s. k. familjedaghemsverksamhet. Där sådan verksamhet sköts med omsorg och kunnighet av de kommunala organen, vilket exempelvis synes vara fallet bl.a. i Hälsingborg, har denna form av barnpassning visat sig utomordentligt värdefull. Den ställer sig ekonomiskt fördelaktigare för samhället, avlastar daghemmen och ger åt många barn, som exempelvis lider av oro, nervositet, infektionsbenägenhet eller som för övrigt icke passar för livet i ett kollektiv, en bättre miljö än daghemmet.

Med all säkerhet skulle ett betydligt större intresse kunna vinnas för familjedaghemsidén, om det för denna verksamhet i likhet med daghemsverksamheten utgick stimulansbidrag från staten. De statliga myndigheterna kunde under sådana förhållanden uppställa krav på kontroll av hemmen och rådgivning till familjedaghemsmammor och barnens mödrar.

Familjedaghemsverksamheten kan på ett synnerligen smidigt sätt anpassas till det aktuella läget. För denna vårdform krävs inte några investeringar och inte heller speciellt utbildad personal i samma utsträckning som daghem. Det finns därför starka skäl för samhället att stimulera denna verksamhet.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t begära utredning och förslag om införande av statsbidrag till familjedaghemsverksamhet.

Stockholm den 23 januari 1962

Margareta Nordström Ruth Hamrin-Thorell Ingrid Segerstedt Wiberg
